Women's Voices from Vanuatu

Leader: Dear Friends, on the path for justice, let us reflect and place before God our stories, for the world. We are privileged to have some very honest accounts from the women of Vanuatu, expressing their pride in their country and also reflecting on their pain. Let's listen to the stories of women from Vanuatu

Rhetoh: My name is Rhetoh. I am the second child in a family of eight. I left school at the end of year six, as there was no money to continue my education. My family could only afford to educate my older brother, but not me, as I am the second born and a girl. One day, I heard there was a sewing class for girls at a local center. I applied and was accepted, but my dad had no money to pay the fees. I was disheartened because I did not have my own money to finance my studies. I sincerely desired to enhance my education, but there was no opportunity in a formal school system. Then, I turned my attention to the church to fill my desire to learn. I joined the youth group, attended Bible studies, and got involved with the women's ministry. With this determination and faith in God, I found ways to educate myself and even acquired skills to earn a living to provide for my family. I now make items and sell them at the "mamas markets" where other women like me, with little education, can earn a living with this new skill. I care for my family—my husband and three children. I praise God for the blessings in my life. I thank God for being the source of my strength, and for helping me put into practice what I have learned. I became strong and wise in the Lord. Please pray for me.

Mothy: My name is Mothy. My little brother and I grew up in a single-parent home. When my mother remarried, she left us with our grandparents. After my dad remarried, he took us to live with his new family. After our stepmother gave birth to her children, her attitude toward us changed. With more children to feed and no room in the house for all the children, I had to find my own food in the streets and slept outside the house in a shack. I used an old copra sack as a blanket to protect me from the cold. Then I met some Christians who told me God loved me. I could not understand this kind of love in the midst of my suffering, but I decided to trust. I trusted that God would take care of me, even though my family was not sheltering me. This trust grew inside me and became the foundation of my life. I am strong in my Christian faith and share my story with others that we should trust in God and God's provision. Our God is wonderful. I ask you to remember me and my country in your prayers.

Narrator 3: Monique

വാനുവാട്ടിൽ, ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലെ മിക്കവാറും കുട്ടികൾക്കു സ്കൂളിൽ പോകാൻ വളരെ ദൂരം നടക്കേണ്ടതുണ്ട്. ചില കുട്ടികൾക്കു ബോർഡിങ് സ്കൂളിൽ ചേരാൻ വളരെ ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ വീടു വിടേണ്ടിവരുന്നു. എല്ലാവർക്കും വിദ്യാഭ്യാസം വേണമെന്നു നിർബന്ധമില്ല. സ്കൂൾ വിദ്യാഭാസം ഫ്രഞ്ചിലോ, ഇംഗ്ലീഷിലോ ആണ്. പട്ടണങ്ങളിൽ ആശയവിനിമയം തടസ്സമില്ലാതെ നടത്താൻ ബിസ്ലാമ ഭാഷ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ ആളുകൾക്കു അവരുടേതായ ഭാഷകളുണ്ട്. സ്കൂളുകളിൽ ആൺകുട്ടികൾക്കും പെൺകുട്ടികൾക്കും തുല്യപ്രവേശനം ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമം പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ജനസംഖ്യയുടെ 75% താമസിക്കുന്നതു ഗ്രാമീണമേഖലയിലാണ്. അവിടെ തൊഴിലവസരങ്ങൾ കുറവാണ്. സാമ്പത്തിക നേട്ടങ്ങൾ കൂടുതലുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലേക്കു കുടിയേറുകയല്ലാതെ, പല ചെറുപ്പക്കാർക്കും മററു മാർഗമില്ല. കുറഞ്ഞ വിദ്യാഭ്യാസ നിലവാരവും വേണ്ടത്ര പരിശീലനമില്ലായ്മയും നഗരങ്ങളിൽ തൊഴിൽ ലഭിക്കുന്നതിന് അവർക്കു തടസ്സമായി നിൽക്കുന്നു. ഉയർന്നതോതിലുള്ള തൊഴിലില്ലായ്മ ചെറുപ്പക്കാർ നേരിടുന്ന വലിയ പ്രശ്നമാണ്. ഇത് അവരുടെ ഭാവിയെ ഇരുളടഞ്ഞതാക്കുന്നു. വാമ്പട്ടിലെ ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങൾ മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനും, യുവജനങ്ങൾക്കു വിദ്യാഭ്യാസം നേടുന്നതിനും, തൊഴിലവസരങ്ങൾ കണ്ടെത്തുന്നതിനും പദ്ധതിയും പരിപാടികളും ആവിഷ്കരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പസഫിക് മേഖലയിലെ ഉയർന്ന ജനസംഖ്യാനിരക്കും വനവാട്ടിലാണ്. പോഷകാഹാരക്കുറവ് ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലും നഗരങ്ങളിലും ഒരുപോലെ ആശങ്കപടർത്തുന്നു. കൃഷിയിടങ്ങളിൽ ജൈവകൃഷി പാരമ്പര്യം ശക്തമാണെങ്കിലും പാൽപ്പൊടി, ജങ്ക് ഫുഡ് എന്നിവ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കും കുട്ടികൾക്കും കൊടുക്കുന്നതു സർവ്വസാധാരണമാണ്. ജീവിക്കുവാൻ എന്നെപ്പോലെ, സ്വയം വഴികണ്ടെത്തേണ്ടിവന്ന കുട്ടികൾക്കായി ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ലോകമെമ്പാടുമുള്ള കുഞ്ഞുങ്ങൾ ദൈവസ്നേഹം രുചിച്ചറിയാൻ ഇടയാകട്ടെ എന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എല്ലാ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കും പാർക്കുവാൻ ഒരിടം ലഭിക്കുവാൻ ദൈവം സഹായിക്കുമാറാകട്ടെ.

Narrator 4: Jaquelinda

എന്റെ പേര് ജാക്ക്‌ലിൻഡ. ഒരു ഗ്രാമത്തിലാണ് എന്റെ വീട്. പോർട്ടുവിലയിലെ ടൂറിസം മേഖലയിൽ ജോലി ചെയ്യുക എന്നതായിരുന്നു ചെറുപ്പം മുതലേ എന്റെ സ്വപ്നം. അതിനുവേണ്ടി ഞാൻ പോർട്ടുവിലയിലേക്കു പോയി. പക്ഷേ, ആ ജോലിക്കു ആവശ്യമായ പരിശീലനം എനിക്കില്ലായിരുന്നു. താമസസൗകര്യം ലഭിക്കാത്തതിനാൽ ഞാൻ നഗരത്തിന്റെ പ്രാന്തപ്രദേശത്താണ് താമസിക്കുന്നത്. ശരിയായ താമസത്തിനോ, ഭക്ഷണത്തിനോ, തിരിച്ചു ഗ്രാമത്തിലേക്കു മടങ്ങുന്നതിനോ എനിക്കു പണമില്ല. ഇത് എന്നെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവിക പദ്ധതി അല്ലെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. പക്ഷേ, എന്ത് ചെയ്യണമെന്ന് എനിക്കറിയില്ല. വാനുവാട്ടിലെ ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ വികസനങ്ങൾ നടക്കുന്നതിനും, യുവജനങ്ങൾ അവരുടെ സ്വന്തം ഇടങ്ങളിൽത്തന്നെ അവർ തിരയുന്ന അവസരങ്ങൾ കണ്ടെത്തുന്നതിനും ഇടവരട്ടെ എന്നും ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. യുവജനങ്ങൾക്കു വളരുവാനും വാനുവാട്ടിന്റെ ക്ഷേമത്തിനായി പ്രവർത്തിക്കുവാനും ദൈവം ഇടവരുത്തുമെന്നും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.